

dre børn under 18 år udgør beløbet mellem 1.110 kr. og 2.551.

Konkursrådet finder, at der for børn bør differentieres mellem aldersgrupperne. Baggrunden herfor er dels den større faktiske forskel, der efter Forbrugerinformationens budgetter er i udgifterne til børn afhængig af deres alder, dels at den børnefamilieydelse, der gives forældre med børn under 18 år, har aldersdifferentierede satser.

Konkursrådet peger i den forbindelse på, at skyldnerens økonomiske forhold ville blive påvirket af børnenes alder, hvis der på grundlag af Forbrugerinformationens forskellige budgettal for børn blev fastsat et fast *gennemsnitligt* rådighedsbeløb pr. barn, idet skyldneren – under forudsætning af, at udgifter til børnepasning medtages i budgettet – ville få frie midler til rådighed, hvis skyldneren har børn i alderen 0-6 år, hvorimod udgifter til børn i alderen 7-17 år delvist må tages fra den pågældendes eget rådighedsbeløb. Dette skyldes, at den udgift på Forbrugerinformationens husholdningsbudget, der er forbundet med et barns livsophold, stiger med alderen (når der bortses fra udgiften til børnepasning).

Konkursrådet finder på denne baggrund, at der passende kan fastsættes følgende rådighedsbeløb pr. barn (2002-tal):

0-2 år	1.150 kr.
3-6 år	1.450 kr.
7-17 år	2.100 kr.

Taksterne bør efter Konkursrådets opfattelse gælde i alle situationer, dels når barnet bor hos begge forældre, dels når barnet alene bor hos den ene af forældrene. De regler, som er foreslået nedenfor i pkt. 4.4.2 om behandlingen af børnerelaterede indtægter og udgifter sammenholdt med, at sådanne indtægter og udgifter ofte tager højde for den faktiske familiesammensætning, må efter Konkursrådets opfattelse antages at ville udjævne den forskel, der i praksis af nogle skifteretter antages at være mellem udgifterne til et barn, der bor ved den ene henholdsvis begge forældre.

Konkursrådet har overvejet at gennemgå en række allerede afgjorte gældssaneringsager med henblik på at vurdere, hvorvidt de foreslåede rådighedsbeløb og budgetregler vil stille skyldnerne væsentligt ringere eller bedre end efter de nugældende regler. Rådet har imidlertid afstået herfra, fordi der som anført ovenfor næppe i dag kan beskrives en fast praksis for størrelsen af rådighedsbeløbet og for, hvilke udgifter der i dag tillades medtaget på budgettet.

Der henvises til betænkningen side 156 ff.

4.3.2.5. Justitsministeriet kan i det væsentlige tilslutte sig Konkursrådets synspunkter. Justitsministeriet er således enig i, at der med henblik på at sikre en mere ensartet og forudsigelig behandling af sager om gældssanering, herunder fastsættelse af det beløb, som skyldneren har at leve for i afdragsperioden (rådighedsbeløbet) og dermed af det beløb, som skyldneren skal betale til sine kreditorer, i bekendtgørelsesform bør fastsættes nærmere regler om udarbejdelsen af skyldnerens budget. En sådan bekendtgørelse vil i overensstemmelse med Konkursrådets forslag indeholde nærmere regler, om hvilke indtægts- og udgiftsposter der kan medtages på budgettet og om fastsættelsen af skyldnerens rådighedsbeløb.

I forbindelse med høringen over betænkningen er der bl.a. blevet peget på, at der bør være adgang til at foretage en skønsmæssig helhedsvurdering af skyldnerens udgifter, således at f.eks. særligt lave faste udgifter skal kunne føre til, at skyldneren kan have et større rådighedsbeløb i afdragsperioden.

Justitsministeriet finder imidlertid ligesom Konkursrådet, at der ikke bør være adgang til at foretage en sådan generel »helhedsvurdering« af skyldnerens økonomiske forhold, f.eks. ved at forhøje rådighedsbeløbet for at »belønne« den skyldner, der har lave faste udgifter. De foreslåede regler om faste budgetposter og rådighedsbeløb vil således medvirke til at udjævne regionale forskelle i størrelsen af de faste poster på budgettet, f.eks. boligudgifter, således at skyldnere som udgangspunkt vil have det samme rådighedsbeløb, uanset størrelsen på de faste udgifter, der kan medtages som en særskilt udgiftspost på budgettet. Har en skyldner lave faste omkostninger, bør det efter Justitsministeriets opfattelse komme kreditorerne til gode i form af en højere dividende.

Hertil kommer, at skifteretten efter de foreslåede regler har mulighed for at tillade, at der helt undtagelsesvist på budgettet kan medtages andre faste udgifter, som er påkrævet for at dække skyldnerens og dennes husstands helt særlige behov – og dermed tillade en forhøjelse af det beløb, som skyldneren skal kunne beholde af sin indtægt i afdragsperioden.

Justitsministeriet er endvidere enig med Konkursrådet i, at størrelsen af rådighedsbeløbet bør fastsættes på grundlag af en opgørelse over de faktiske udgifter til de enkelte poster, som skal dækkes af rådighedsbeløbet, og at dette passende kan ske på grundlag af Forbrugerinformationens husholdningsbudgetter. Det bemærkes i den forbindelse, at satserne for kontanthjælp mv. i dag beregnes som et månedligt bruttobeløb, der som udgangspunkt skal dække alle modtagerens udgifter til mad, tøj, bolig mv. samt eventuelle udgifter